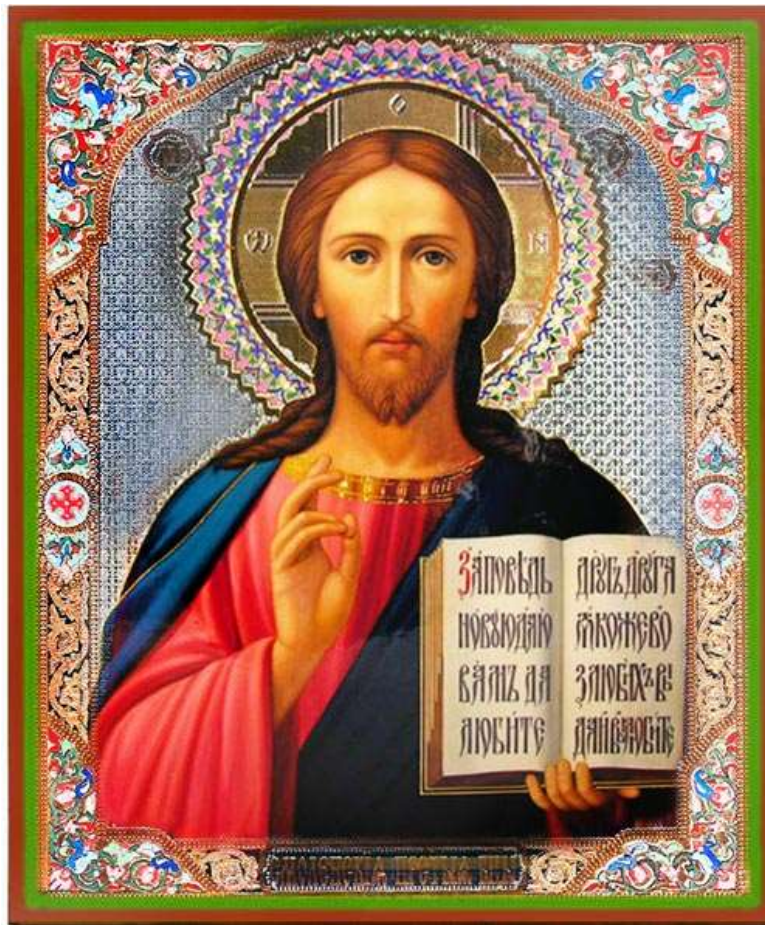

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Вісімнадцята Неділя після П'ятидесятниці

Eighteenth Sunday after Pentecost

Dix-huitième dimanche après la Pentecôte

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

СКІЛЬКИ РАЗІВ?

(Вісімнадцята Неділя після П'ятидесятниці)

Сьогоднішня Євангелія [Матвія 18:23-35 - це вже вдруге, ми читаємо її в цьому році, так як, через Перескок Євангелії від Луки – [ось тут](#), закінчивши недільні читання Євангелії від Матвія - Пасха була досить рано цього року 2015-го - а ми ще не можемо почати читання Євангелії від Луки, отож ми повертаємося до Матвія (оце ж регулярно читаємо в Одинадцяті Неділю після П'ятидесятниці)] дає нам Притчу про Несправедливого слугу, який не пробачав невеликий борг перед ним свого друга, хоча він сам був помилуваний нескінченно велику заборгованість його королем. Справа абсолютно ясно: Бог прощає нам нескінченне число гріхів - багатьох з яких ми й невідомляли. Чи не повинні й ми нести терпляче образи проти нас? Чи не повинні й ми прощати нескінченно?

Це зрозуміло з відповіді Ісуса на питання, поставлене Петром, яке послужило вступом до притчі. Петро був запитав: «Господи,- скільки разів брат мій може згрішити проти мене, а я маю прощати йому? Чи до семи раз?» Число сім досить символічне. У Біблії воно означає повноту. Іншими словами, Петро, можливо, очікував, що Ісус скаже йому простити кожен гріх його брата. Та Господь ще більше завдання дав йому і нам. Він сказав: «Не кажу тобі – до семи раз, але аж до семидесяти разів по семи!» Він використав символічну цифру аже тричі, щоб показати, що не може бути й гадки, щоб відмовити прощення будькому.

Прощення є головною темою у вченні Господа нашого Ісуса Христа. Він же вчив Своїх учнів молитися так: «Прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим». Іншими словами, Він показав, що благословення вибачення, що ми отримуємо від Бога, залежить від того, як ми відкриваємо свої серця до інших. Ми слухаємо? Чи просили ми в Бога допомоги в нашому житті, і, здавалося, наштотхнулися на стіну? Проблема може бути в тому, що ми звели цю стіну самі собі, відмовляючись пробачити іншим.

З іншого боку, це не є незвичайним для людини намагатися знайти легший спосіб догодити Богові. Було б непогано, ми думаємо, якщо б ми могли просто записати собі кількість разів, коли хтось зробив щось неправильно з нами, а потім, після досягнення певної кількості, просто списати цю людина для себе і не мати більше нічого спільного з ним, або з нею. Справді, багато-хто саме так і поступає, і вважає, що добре робить. Чому ж терпіти повторні образи? Так собі міркуємо.

Та Господнє правило багато важчі вимоги ставить перед нами. Він від нас вимагає саме найкраще, чого тільки може людина дати з себе. Він каже нам бути доскональними, як досконалий Отець наш Небесний, і очікує від нас слідувати цій, здавалося б, неможливій програмі. «Але я - лише людина», кажемо ми. Але Господь, як видно, чогоось більшого очікує від справжньої людини. Він каже нам, що справжня людськість означає уподібнення Богу, Який створив людину на Свій

образ. Іншими словами, Ісус закликає нас ставати по-справжньому – людьми!

Брати і сестри, давайте прийmemo цей виклик! Якщо ми ще не в силі чинити, як Він каже, давайте, не задовольняймося чимось меншим. Терпляче, смиренно, з вірою, давайте йдімо вперед, приймаючи маленькі кроки прощення щодня, поки, нарешті, ми не навчимося робити це абсолютно вірно, як Сам Він це робить.

HOW MANY TIMES?

(Eighteenth Sunday after Pentecost)

Today's Gospel reading [Matthew 18:23-35 – it is the second time we are reading it this year, since, due to the Lukan Jump – [see article](#), having finished the Sunday readings of the Gospel of St. Matthew - since Pascha was quite early this year 2015 - and we may not yet begin the readings from the Gospel of St. Luke, we are returning to St. Matthew (this one is regularly read on the Eleventh Sunday after Pentecost)] gives us the Parable of the Unjust Servant, who would not forgive a small debt his friend owed him, even though he himself had been pardoned an infinitely greater debt by his king. The point is quite clear: God forgives us an infinite number of sins – to many of which we are quite oblivious. Ought we not to bear patiently the wrongs which are done to us? Ought we not to forgive infinitely?

This is clear from Jesus' answer to the question posed by Peter, which served as an introduction to the parable. Peter had asked: "Lord how often shall my brother sin against me, and I forgive him? As many as seven times?" The number seven is quite symbolic. In the Bible it stands for completeness. In other words, Peter may have expected that Jesus would tell him to forgive every slight that his brother gave him. But Jesus went even further when He

COMBIEN DE FOIS?

(Dix-huitième dimanche après la Pentecôte)

L'Évangile d'aujourd'hui [Matthieu 18:23-35 - c'est la deuxième fois que nous la lisons cette année, puisque, en raison du Saut de l'Évangile selon Saint Luc - [voir](#), après avoir terminé les lectures du dimanche de l'Évangile selon Saint Matthieu - car Pascha était tout à fait plus tôt cette année 2015 - et l'on ne peut encore commencer les lectures de l'Évangile selon Saint Luc, nous revenons à Saint Matthieu (celui-ci est lue régulièrement l'Onzième Dimanche après la Pentecôte)] nous donne la parabole du Serviteur injuste, qui ne pardonne pas une petite dette de son ami devant lui, même si lui-même avait été gracié d'une dette infiniment plus grande par son roi. Le point est très clair: Dieu nous pardonne un nombre infini de péchés – dont de beaucoup nous sommes tout à fait inconscients. Ne devrions-nous pas porter patiemment les torts qui sont fait pour nous? Ne devrions-nous pas à pardonner à l'infini?

Cela ressort clairement de la réponse de Jésus à la question posée par Peter, qui a servi d'introduction à la parabole. Peter avait demandé: «Seigneur combien de fois mon frère péchera contre moi, et je lui pardonner? Autant que sept fois?» Le nombre sept est tout à fait symbolique. Dans la Bible, il est synonyme de

said: "I do not say to you seven times, but seventy times seven." He used the symbolic digit three times to show that there should not even be any question of withholding forgiveness.

Forgiveness is a major theme in the teaching of Jesus. He even taught the disciples to pray: "Forgive us our debts as we forgive our debtors". In other words, He showed that the blessing of forgiveness that we receive from God depends upon how we open our hearts to others. Are we listening? Have we been asking for God's help in our lives and seemed to have run up against a wall? The problem may well be that we have erected that wall ourselves by refusing to forgive others.

On the other hand it is not unusual for a person to try to find an easier way of pleasing God. It would be nice, we think, if we could just jot down the number of times someone did something wrong to us, and then, after a certain number had been reached, simply write that person off and have nothing more to do with him or her. In fact many people do just that and believe that they are doing well. Why be taken for granted or hurt over and over?

Yet our Lord offers us a rule which requires nothing less than the very best of which we are capable. He tells us to be perfect as God is perfect and expects us to follow this seemingly impossible program. "But we are only human", we cry. Yet the Lord seems to see something more lofty about being human than we have seen until now. He tells us that true humanity means becoming like God, Who made humans in His image. In other words, Jesus challenges us to become truly human.

Brothers and sisters, let's get on with the challenge. If we are not yet capable of

complétude. En d'autres termes, Peter a peut-être attendu que Jésus lui dise de pardonner toutes les offenses que son frère lui a infligées. Mais Jésus est allé encore plus loin quand Il a dit: «Je ne dis pas jusqu'à sept fois, mais jusqu'à soixante-dix fois sept fois». Il a utilisé le chiffre symbolique trois fois pour montrer qu'il ne devrait même pas être question de retenir le pardon.

Le pardon est un thème majeur de l'enseignement de Jésus. Il a même enseigné les disciples à prier: «Pardonne-nous nos offenses comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés». En d'autres termes, Il a montré que la bénédiction du pardon que nous recevons de Dieu dépend de la façon dont nous ouvrons notre cœur aux autres. Sommes-nous à l'écoute? Avons-nous demandé l'aide de Dieu dans nos vies et semblé avoir heurté à un mur? Le problème est peut-être que nous avons érigé ce mur nous-mêmes en refusant de pardonner aux autres.

D'autre part, il n'est pas rare pour une personne d'essayer de trouver un moyen plus facile de plaire à Dieu. Ce serait bien, nous pensons que, si nous pouvions noter le nombre de fois où quelqu'un a fait quelque chose de mal contre nous, puis, après qu'un certain nombre avait été atteint, il suffit d'écrire cette personne éteinte et ne plus rien avoir à faire avec lui ou elle. En fait beaucoup de gens font exactement cela et croient qu'ils font bien. Pourquoi être tenus pour acquis ou blessé à plusieurs reprises?

Pourtant, notre Seigneur nous offre une règle qui n'exige rien de moins que le meilleur dont nous sommes capables. Il nous dit d'être parfaits comme Dieu est parfait et attend que nous suivions ce programme apparemment impossible.

doing as He says, let us nonetheless agree to settle for nothing less. Then, patiently, humbly, hopefully, in faith, let us move on, taking little steps of forgiveness each day, until at last we have got it quite right.

«Mais nous ne sommes que des humains», nous crions. Pourtant, le Seigneur semble voir quelque chose de plus élevé d'être humain que nous avons vu jusqu'à présent. Il nous dit que la véritable humanité demande que nous devenions semblables à Dieu, Qui a fait l'homme à Son image. En d'autres termes, Jésus nous invite à devenir vraiment humains.

Frères et sœurs, nous allons passer au défi! Si nous ne sommes pas encore capables de faire comme il le dit, nous convenons néanmoins se contenter de rien de moins. Alors, patiemment, humblement, avec l'espérance, dans la foi, laissons-nous procéder, à petits pas de pardon chaque jour, jusqu'à ce que, enfin, nous aurions tout à fait le maîtriser.